

Keller László és a lejáratás

2000 őszén iszonyatos erejű lejárató kampány indult ellenünk. Hogy mit is jelentett ez, arra már felhoztam eseteket (Bauer Tamás és a Ferencváros, Szalay Gábor és az utazások), most és később felhozok újabbakat. Ennek a harcmódnak az egyik központi figurája *Keller László*. Róla könyveimben nem egy helyen írtam. Most az *A HÁLÓ – Két leszámolás* c. könyv alapján idézek fel néhány momentumot Keller szerepéből: a lejáratástól a legfőbb ügyész bevonásáig, feljelentésírásokig. (Az általa előadott valótlanságok is muníciót adtak a leszámolásokhoz.) Attakjait és azok alamuszi megnyilvánulásait csaknem tíz éven át kellett elviselnem. Ügyvédem levelet írt *Szili Katalin* házelnöknek ennek leállítása céljából és főleg azért, hogy Keller nem avatkozzon bele a „független igazságszolgáltatásba”. Szili viszont rábízta Kellerre, csináljon továbbra is, amit akar. (Ld. alább.)

Most azonban koncentráljunk 2000 második felére, ami azért is tanulságos, hogy mennyire volt alapja Keller kirohanásainak. *Pákh Imrét* például, akit súlyos vádakkal illetett, Keller pártjának csúcsain is nagyon megkedvelték. Néhány éve a kormány ki is tüntette, a legmagasabb kitüntetések egyikét tűzték a mellére. Körülrajongta az a sajtó, amelyik durván gyalázta, a korábban élesen támadó *Bartus László* is. Keller pedig megbecsült személy maradt pártjában, időnként ugyan leváltották, de a köztes időben is *Gyurcsány Ferenc* miniszterelnökkel együtt fotózták a parlamentben, mivel a miniszterelnök háta mögé ültették. Biztosan azt gondolták, remekül hat, ahogy Keller élénk gesztusokkal és mimikával követi főnöke mondatait. Története is segít megérteni, miként jutottunk ide: a politika, a média, az ország és mi magunk.

Keller László a plenáris ülésen

Keller László és az „orosz–ukrán–amerikai maffia vezéralakja”

Keller László rohamai és „számonkérései” egy idő után nemzetbiztonsági szempontokkal és „kockázatokkal” is kiegészültek. Nem mondhatnám, hogy ez nagyon új elem lett volna, hiszen 2000 tavaszán azért intézett Torgyánhoz írásbeli kérdést, hogy számon kérje, kiket visz magával miniszteri útjaira. Eljutott Kellerhez is a Story Magazin, benne a Holland-Antillákon, a homokban gyalogló három pocakos úr – egyikük Torgyán – fényképével. 2000. március 18-án az agrárminiszter útja Tállyára vezetett. Kellerhez – ahogy mondani szokták – „eljutott” a program és benne a részvevők nevei. Keller azonnal írásbeli kérdést intézett Torgyánhoz: „Kikkel utazik Ön együtt?” Levelében megállapítja, kiknek a neveit fedezte fel, majd leszögezi: „Tekintettel arra, hogy miniszter úr nem pártja delegációját vezette, hanem miniszteri tisztségével függött össze útja, amelyet minden esetben a közpénzből finanszírozunk, joggal foglalkoztatja a választókat, kik azok a személyek, akik Önt elkísérik miniszteri útjaira. A nevezett személyek tudomásom szerint nem tartoznak a minisztérium köztisztviselői karába, igaz Ön személyüket megkülönböztetett módon kezeli és nem ez volt az első közös útjuk.” Mielőtt az olvasó megdöbbenne, hogyan idézhetek egy írásbeli kérdésből, felfedem, hogy az interneten megtalálható a levél másolata.

Pákh Imre és Baja Ferenc

Tehát Keller már akkor, mármint a tállyai látogatás után név szerint rákérdezett egy olyan külföldön élő üzletemberre, aki nyilván azonos azzal a személlyel, akire az év végén egymás után kétszer csúnya megjegyzéseket tett. Igyekezete és bizonytalan ismeretei miatt viszont most is nagyot hibázott. Az említett személy mellett egy idősebb emberről is „megemlékezett”, akit Torgyán apjaként és hungarista vezetőként jelölt meg. Nemsokára kiderült, hogy Torgyán már régen elhunyt édesapja helyett *Demeter Ervin* titokminiszter apjára gondolt. Ebből viszont csinos kis per lett. De ennek ellenére Keller biztosan elégedett lehetett, mert rövid idő alatt rengeteg durva sértés hangozhatott el a szájából.

December 12-én ***még csak érlelődött a nagy melléfogás***. A stílusban most sem csalódunk: olyan, mint rendszeren. Azonnali kérdésének címe is értelmetlen és értelmezhetetlen – *Milyen elvárást támaszt ön a köztisztviselői karral szemben az új szabály*

életbe léptetéséig? –, mert hiszen például az sem érhető, milyen új szabályra gondol a képviselő. És akármit képzelünk ide, nem tárul fel a titok.

KELLER LÁSZLÓ (MSZP): (...) Az FVM közigazgatási államtitkára (*Tamás Károlyra gondol. – Sz. B.*) választókerületében a kormány által adományozott zászló átadásán a kormány nevében felszólalva, súlyosan valótlan állítás felhasználásával, nyíltan uszított a jelenlegi ellenzékkel szemben.

De mit is várhatunk attól az államtitkártól, akinek a minisztere a szinte átláthatatlanul összekapcsolódó *ukrán, orosz, szélsőjobb amerikai erők* alkotta cégbirodalom meghatározó személyeinek befolyása alatt áll; akinek minisztere révén a cégbirodalom vezéralakja *stratégiaiilag fontos információhoz juthat, befolyása alatt tarthatja a költségvetés nem kis hányadát, véleményezheti a közpénzek felhasználását?* (Most és a további idézett részben az én kiemeléseim. – Sz. B.) Mit várhatunk attól az államtitkártól (Ezúttal nem a közigazgatási államtitkárról, hanem a volt pénzügyi helyettes államtitkárról van szó. – Sz. B.) akinek a minisztere parancsba adja, hogy a minisztérium letéti számláján landolt 15 millió forintot a pártja főtítkárának utasítása szerint kell elutalni; akinek minisztere semmi felelősséget nem érez a *színlelt szerződések* alapján átutalt *közpénzek* miatt; akinek minisztere *egzotikus tájakra* utazhat, a *hungaristákat* is támogató *szélsőjobbos erők* segítségével?

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nehéz ilyen környezetben semlegesnek maradnia a köztisztviselőnek. Mit vár el ön a köztisztviselőktől, ameddig egy merőben új szabályrendszer hatályba nem lép?

Addig is, tisztelt miniszterelnök úr, nem tart-e ön attól, hogy a köztisztviselők olyan politikai vezetés alatt, mint amilyen az FVM-ben most jelenleg uralkodik, csak jelentős *nemzetbiztonsági kockázat* mellett végezhetik a munkájukat? Várom a választát. (*Taps az MSZP és az SZDSZ soraiban.*)

(...)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: (...) Itt csak kapkodtam a fejemet a súlyos mondatok hallatán: *amerikai szélsőjobb, nemzetbiztonsági kockázat, ukrán, nem is értem pontosan, miről van szó* (*Közbeszólások az MSZP soraiban.*), *hungaristák*; tehát volt itt minden, aminek lennie kell egy szokásos, a baloldal által a jobboldallal szemben rendszeresen használt klisé forgatókönyve szerint. De én eddig azt hittem, hogy igazából szakmai kifogások vannak a mezőgazdasági minisztérium munkájával szemben (*Közbeszólások az MSZP és az SZDSZ soraiban: Is!*), most meglepődve hallom, hogy politikai is van.

Én arra kérem önöket, hogy ebben a kérdésben egyeztessenek, mert olyan nagy baj nem lehet politikailag azzal a minisztériummal, amelynek a helyettes államtitkárát önök Hódmezővásárhelyen polgármesterjelöltként, MSZP-ként támogatni tudták. (*Derültség, taps a kormánypártok soraiban.*)

Kellert *mindig megihlette*, amit a sajtóban olvasott, a televízióban látott, vagy a rádióban hallott. Az ihlet ugyanakkor kölcsönös volt, hiszen Keller felszólalásai, levelezése, nyilatkozatai is újabb médiaközléseket indítottak el. A december 12-i azonnali kérdése is példája ennek. December 11-én a Világgazdaság (VG) című napilap írt Torgyán és *Pákh Imre* Amerikában élő, de Ukrajnából, Kárpátaljáról származó üzletember kapcsolatáról. Nem ez volt az első közlés, de most Keller László „ráharapott”. A cikkben ugyanis csak úgy nyüzsögtek a gyűlöletes szavak: *hungarista, szélsőjobb, magyar-orosz-ukrán üzleti kapcsolatok*, hogy Keller nem várhatott tovább. Elintézte *Kovács Lászlónál*, hogy mindenképpen felszólal az egyik azonnali kérdésben. Mert hiszen végül is Torgyánról van itt is szó. Másnap a Népszabadságban jelent meg cikk, ami *Torgyán különleges kapcsolatai* címmel ismételte meg a VG előző napi írását. Kellert ez még inkább megerősíthette

felszólalási szándékában. Nem tudom, hogy kérdésének volt-e szerepe aznap elnyert frakcióvezető-helyetteségében, de ha előbb döntöttek volna erről, megnyugodhattak: jól döntöttek. A kérdés ugyanis szerintük biztosan szenzációsra sikeredett, a régi mozgalmárok is dörzsölgethették a kezüket: visszatért a régies szép stílus. A Népszabadságnak is tetszhetett Keller újabb alakítása, ezért 13-án hasonló cikk megírására ösztökélték munkatársaikat. Ezúttal a H.L.–L.K.-párost. (Ők szerették így nevezni – párosnak, kettősnek, duónak – az FVM két felső vezetőjét, ezért e titulus legalábbis kijár a lap kiválóságainak.) Az *A Pákh család strómanjai* című cikkük december 14-én jelent meg a Népszabadságban. Ebből megtudjuk, hogy Keller nem tétlenkedik, továbbvitte ugyanis a VG megállapításait. A VG hétfőn arról írt, hogy Pákh cégcsoportja csaknem 100 társaságból állt valamikor. Keller ezt aktualizálta – szó szerint – *félelmetes* „logikával”: a cégcsoport nem szűnhetett meg, talán inkább átalakult és minden bizonnyal a magyar költségvetést csapolja meg. Becslése szerint ma is 100–120 vállalkozásból áll és kifejezetten az FVM pénzeinek megcsapolására szerveződött. Érdeemes lehetett tehát Kellert előléptetni, mert azonnali kérdése másnapján már léptek is a szocialisták.

A Népszabadság „párosa” így tudósíthatott:

„**A legfőbb ügyészhez fordult** az MSZP az agrár- és környezetvédelmi támogatások felhasználásának kivizsgálása érdekében. Szocialista politikusok szerint egy 100-120 vállalkozásból álló, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter baráti köréhez tartozó személyek érdekeltségi körébe tartozó cégcsoport szerveződött az FVM pénzeinek megcsapolására. Keller László MSZP-s képviselő – aki kedden a parlamentben kérdést intézett a miniszterelnökhöz az ügyben – lapunkat arról tájékoztatta: ismeretei szerint egy 100-120 vállalkozásból álló, *Pákh Imre* és és (Sic! Keller vagy a „páros” izgalomban lehetett és nyilván ezért dadogósan íródott e szó: és és. – Sz. B.) *Simon László* érdekeltségi körébe tartozó cégcsoport szerveződött az FVM pénzeinek megcsapolására, amihez a tárcától szerzett belső információkat is felhasználnak. Simon az Agrárinnovációs és Vidékfejlesztési Kht. tanácsadója volt. (...) Pákh állítólag már több alkalommal egzotikus vidékekre utaztatta Torgyánt, és ezeken az utakon Simon is részt vett. A Holland Antillákon készült – és a Story Magazinban megjelent – fényképeket az egyik kereskedelmi televízió is bemutatta.

Keller László azt állítja: az említett cégbirodalom vállalatai irodákat tartanak fenn az FVM-tulajdonú Concordia Közraktározási Rt.-nél, ők építik ki az agrártárca számítógépes rendszerét, s a közelmúltban beharangozott biodízelprogramban is érdekeltek. Lapunk más forrásból (*Miért, az előbbit annak gondolják? Talán inkább dezinformációs forrásnak lehetne nevezni. – Sz. B.*) származó értesülései szerint a csoport cégei a környezetvédelmi alap – egyelőre el nem bírált – pályázatain is százmilliós projektekkal indultak. (*Ez tipikus példa a csúsztatásos lejárataásra. Felháborodik, majd ír két olyan tényt, amiből az egyik rögtön cáfolja is a „gyanút”. Ezt azért teszi, hogy kevésbé lehessen perelni. Mert ha nem bírálták el, miről beszél? A pályázás jog és nem bűn. De azt sem tudjuk, miféle 100-120 cégről lenne szó. – Sz. B.*)

(...)

– A Pákh család birtokában csak formálisan nincs Magyarországon gazdasági vállalkozás, ám bizalmi embereik révén egy egész cégcsoport irányításában játszanak meghatározó szerepet – mondta kérdésünkre *Bartus László*, a Világgazdaság munkatársa, aki elsőként írt az agrárpénzek vélelmezett megcsapolásáról. Bartus leszögezte: dokumentálható, hogy az Agrárinnovációs és Vidékfejlesztési Kht. tanácsadójaként működő Simon László meghatározó szerepet játszott Pákh korábbi magyarországi cégében. Az Európa Kft.-ből (*Ez volt valamikor Pákh cége. – Sz. B.*) kinőtt cégcsoportban egyébként

más, ugyancsak Pákhékhoz kapcsolódó személyek is viselnek vezető tisztségeket. Mindezek alapján Bartus egyértelműen úgy véli, hogy az agrártámogatások egy része a Pákhék érdekkörébe tartozó vállalkozásokhoz kerülhetett. E cégek pályázatait ugyanis az a Simon bírálhatta el, aki Pákh lekötöztette, így Bartus szerint igen valószínű, hogy a pályázati anyagok értékelésénél meghatározott vállalkozások kedvező elbírálásra számíthatnak.”

Ilyenkor szokott megdöbbenten felkiáltani a gondolkodó olvasó: – Hol a repülősóm? Keller azonban további svungot nyer a Népszabadságban való név szerinti említéséből és *Bartus László* baráti (elvtársi) segítségéből. **És az életszerűtlen, valótlan és alaptalan fejtegetés tovább rombolhat. A fejekben és – sajnos – a sorsokban.** Senkinek nem tűnik fel semmilyen ellentmondás: éppen lelepleznek és ilyenkor nem törődnek ilyen kicsiségekkel. Még arra sem figyel fel senki, hogy Simon nem oszthatja el az agrártámogatásokat, de még csak el sem bírálhatja. Ismernie kellene Bartusnak a költségvetési rendet és az FVM-en belüli viszonyokat.

2000. december 19-én, egy hét múlva Kellerből ismét folyik, aminek legalább a közeledő karácsonyra való tekintettel most nem kellene. Kovács László már említett kenetteljes hattyúdalát talán ki kellett egészíteni egy förmedvényvel. Ezt Keller azonnali kérdésnek álcázva tette fel a miniszterelnöknek:

KELLER LÁSZLÓ (MSZP): (...) Az elmúlt héten azonnali kérdést intéztem önhöz. A kérdésemben rávilágítottam arra, hogy a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumon belül milyen környezetben kell dolgozniuk a köztisztviselőknek. Érdemi választ nem adott kérdésemre, úgy tett, mintha ismeretlen lenne ön előtt miniszterének, dr. Torgyán Józsefnek a kérdésemben érintett kapcsolati rendszere. Ez is egy lehetséges alternatíva, miniszterelnök úr. De akkor az államigazgatás gépezete valószínűsíthetően nem a legmegfelelőbbben dolgozik, és ön nem tanúsít kellő felelősségérzetet az ügy iránt. Az általam megnevezett FVM-társaság botrányos közpénz-elszivárogtatási tevékenysége több hónapja ismert a nyilvánosság előtt. Hihetetlen számomra, hogy az érdeklődését nem keltette fel a nyilvánosságra került ügyek egyike sem, és a mai napig nem rendelt el vizsgálatot. Nehéz elképzelni, hogy dr. Torgyán József miniszter úr általam megjelölt szélsőjobbosi amerikai kapcsolata ismeretlen az ön számára.

(...)

Azt is nehéz elképzelni, hogy az a kiterjedt cégbirodalom, amelyre utaltam, és amelynek vezéralakjai szoros baráti szálakat ápolnak dr. Torgyán József miniszter úrral, nem került a Nemzetbiztonsági Hivatal látóterébe. Ha belekerültek, akkor önnek más természetű választ illetet volna adnia. Amennyiben egy ilyen kiterjedt, orosz, ukrán személyek alkotta cégbirodalom, amely több szálon kapcsolódik a költségvetéshez, nem kelti fel az arra illetékesek figyelmét, úgy annak különös oka lehet, miniszterelnök úr. (...)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: (...) Az első megjegyzése arra vonatkozik, gondolom, hogy az Agrárinnovációs Kht.-ről mindenfajta hírek láttak napvilágot; miért nem rendel el a miniszterelnök vizsgálatot ebben az ügyben? Tisztelt Képviselő Úr! Ön volt – igaz, nem miniszterként, hanem államtitkárként, ha jól emlékszem – kormánytag. Pontosan ismeri és tudja, hogy hogyan kell, kellene és helyes, ha működik egy kormány. Azt is tudja, hogy az ellenőrzéseknek pontosan mi a rendszere. Ezért ön is tudja, hogy ha egy adott tárcához tartozó kht. ügyében a miniszter vizsgálatot indított – és Torgyán miniszter úr legalább fél tucatszor elmondta már itt a tisztelt Házban, hogy a vizsgálatokat megindította –, akkor ilyen körülmények között nem helyes, nem kívánatos, ha a miniszterelnök efölé, emellé még újabb vizsgálatokat rendel el. Az a helyes működése egy államigazgatásnak, ha megvárjuk ezen vizsgálat eredményét, és ha a miniszter úr által közölt tények között olyat is

találok, amely további vizsgálat indítását indokolja, akkor azt természetesen meg fogom tenni.

A második megjegyzése a szélsőjobbra vonatkozik. Ha megengedi, én nem vitatom az ön minősítésének helyességét, mert nem tudom, pontosan kiről van szó, és azt hogyan kell minősíteni. Csupán annyit hadd mondjak önnek, hogy ha az önök soraiból érkezik egy ilyen minősítés, azt én azonnal némi fenntartással fogadom. (*Derültség a kormánypártok soraiban.*) Még egyszer mondom, nem tudom, hogy a szóban forgó úr pontosan kicsoda, szélsőjobbaldali-e vagy nem, de kialakult bennem egy ilyen –bevallom őszintén: talán rossz, az önök nézőpontjából rossz – reflex, miszerint azért ilyenkor óvatos vagyok, mert nem mindenki szokott szélsőjobbaldali lenni, akire önök néha ezt mondani szokták. Erről én tudnék önnek személyesen is beszámolni. (...)

KELLER LÁSZLÓ (MSZP): (...) Sajnos, ismét nem adott érdemi választ, megkerülte a válaszadást, pedig az ön partnere nem ismeretlen az ön számára. Tisztelt miniszterelnök úr, nem tudom azt kizárni, hogy azért nem indult vizsgálat még abban a kapcsolati rendszerben, amire én utaltam, mert esetleg közrejátszik az, hogy éppen az ön miniszterének, felelős miniszterének az édesapja annak a hungarista mozgalomnak a tagja, amelyre én utaltam.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én elvárom öntől, hogy utasítsa a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumot arra, hogy a támogatásokat, a pályázatok eredményét hozza nyilvánosságra. Elvárom öntől, hogy ne a miniszterétől várja ön a vizsgálatot, hanem haladéktalanul rendeljen el vizsgálatot ebben az ügyben, és bízom abban, hogy a legfőbb ügyész a bejelentésemre a vizsgálatot meg fogja indítani. (...)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, nem biztos, hogy mindent pontosan értettem, ha így volna, elnézését kérem a képviselő úrnak, bizonyára bennem van a hiba. Én ugyan a Torgyán-családot nem ismerem aprólékosan, ez talán nem rovandó föl, de úgy tudom, hogy a miniszter úr édesapja a miniszter úr 15 éves korában meghalt. Így, hogy hungarista-e vagy sem, azt most elég nehéz megállapítani. (*Derültség a kormánypártok soraiban.*) (...)

Keller nem derítette fel a kérdést alaposan, igaz, az *újságokból* ez nem mindig sikerül. Orbán Viktor ugyanis személyesen ismerte Torgyán barátait és tudhatta, kire gondolhat Keller, amikor az általa is feltételezett orosz-ukrán-magyar-amerikai szélsőjobb cégbirodalom vezetőjére gondol. Az illető úrral ugyanis legalább kétszer találkozott, Torgyán bemutatta. Először a napfogyatkozás megfigyelésekor a HM hajóján és másodszer ugyancsak a Balatonon, mégpedig Ószödön, ahol vele egy időben és Torgyán meghívására nyaralt; ő és barátja. Még szalonnát is süttött együtt a két család, valamint Torgyán vendégei. *Pákh Imre* ma már minden bizonnyal *Kósa Lajos* (Fidesz) vendége, ahogy alább láthatjuk.

És most tegyük egy kis kitérőt: 2004 januárjában megtudtuk: együtt marad Debrecenben a *Munkácsy-trilógia*. (A debreceni kormányúléssel kapcsolatban szó lesz az előzményekről.) A *Golgota* című festményt ugyanis *Pákh Imre* megvásárolta és a városban tartós letétbe helyezte. *Pákh* elmondta, hogy először 2002-ben járt Debrecenben. *Kósa Lajos*, Debrecen polgármestere az átadási ünnepségen elmondta: „*egyedül Pákh Imrét illeti köszönet, aki magyar emberként és Munkácsy-gyűjtőként megvásárolta a festményt és azt Debrecenben helyezte el.*” *Pákh Imre* a sajtó kérdésére elmondta: „*korábban politikai támadások érték, amiért Torgyán Józseffel és az akkori Független Kisgazdapárttal működött együtt. Kifejtette, mivel a magyar politikai életben most nincs jelen az FKGP, ő sem politizál, de – mint fogalmazott – a Magyarországon gyakran megforduló, Amerikában élő férfi – ez nem végleges döntés.*” (Forrás: hajdu.mszip.hu., 2004. 01. 23.) Meglepetésemben

majdnem leverem a szemüvegemet: *Pákh Imre* kisgazdapártbeli politizálásáról eddig nem is hallottam... *(Aztán eszembe jut: hát persze! Minden bizonnal neki köszönhetjük, hogy G. Nagyné Maczó Ágnes visszatért a Kisgazdapártba és mindjárt alelnöknek. Torgyánt ugyanis eléggé rá kellett beszélni, hiszen akkor is megvolt a magához való esze. És vajon ki akarta „megsegíteni” a kórházban fekvő Torgyánt éppen Bánk Attilával? És így tovább. Ha ez politika, akkor tényleg foglalkozott Pákh politikával.)* 2005 júniusában *Pákh Imre* Londonban megvásárolta Munkácsy egyik festményét, az *Ásító inast*. Hazahozta Magyarországra bemutatni. Lelkesen ünnepli a média. A Nap-keltében *Verebes István* hódolatteljesen üdvözli, és valósággal csügg az ajkán. Két nappal később ugyanebben a reggeli műsorban megtudjuk *Kósa Lajostól*, hogy az amerikai magyarok Kósát Lincoln-szoborral tüntették ki. Őt és rajta keresztül természetesen Debrecent.

Pákh Imre és Schmitt Pál

*

Hát ennyire elvi a politika a „két nagy pártban”. Meg a politika szolgálólányánál, a sajtóban.

Budapest, 2011. április 28.

Dr. Szabadi Béla

Forrás: honlap

<http://szabadibela.hu/>